

der omtrentlig gør denne Anstalt til et lille Landbrugsuniversitet — en Udbildelse, som man jo kan være meget glad ved, men som dog maa siges nærmest kun at være til Landbrugernes, Agerdyrkerens Fordel. Jeg finder ikke dette ret, ikke billigt, ikke retfærdigt lige over for de andre Samfunds-klasser her i Landet. Smidlertid naar jeg nu ser, hvorledes det Lovforslag, der her ligger for, er kommet ud af Lovens Gab, om jeg saa maa sige, af det meget ærede Udvalgs Forhandlinger, saa maa jeg næsten sige, at var Forslaget om den polytekniske Værestanstalt kommen frem paa samme Maade uden forøgede Lærerekræfter, kun med en Smule forhøjede Lønninger, saa var det min Tro ikke Umagen værd, at det kom frem. Nej, det Forslag, som fra Regeringens Side er fremlagt om Universitetets Lønningsforhold, gaar jo i Virkeligheden ud paa tre Ting. Det gaar for det første ud paa at tilfredsstille Videnskabens eller Videnskabernes Krav, saa fylldigt, som Omstændighederne tillade. Det gaar ud her paa ved at ansætte ny normerede Professorer i de Videnskabssag, der hidtil enten ikke have været docerede eller i hvert Fald kun været docerede af midlertidig eller personlig ansatte Docenter. Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at anerkende, at saadanne Videnskabssag for Fremtiden skulle stilles lige med de andre Sag ved Københavns Universitet med normerede Professorer. Jeg skal tillade mig ganske kort at gennemgaa, hvad der i saa Henseende er foreslaaet, hvorved jeg tror, at det vil blive tydeligt, hvor ringe det er, som det meget ærede Udvalg nu vil unde Universitetet. Under det medicinske Fakultet er der foreslaaet en Professor mere end hidtil, en Professor i Bacteriologi. Jeg tror, at de fleste maa være enige i, at dette Sag just er et Nutids-sag, som bør være repræsenteret fuldt ud ved Universitetet. Jeg tror ikke, der med rette kan rejses nogen Tvivl i saa Henseende. Det er ganske vist, der er en Docent ansat i denne Videnskab ved Universitetet, og det er ogsaa sandt, at paa Grund af tilfældige Omstændigheder, saa have vi denne Docent særdeles billigt, men det synes mig er en ringe Grund og en daarlig Grund til ikke nu at gaa ind paa den Forøgelse paa dette Omraade, som der forlanges fra Universitetets og Regeringens Side. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet er der forlangt to ny Professorer, den ene af dem i Geografi. Det er sandt, vi have en Mand, der er ansat som ekstraordinær Professor i Geografi, og det er jo meget muligt, som den ærede Ordfører ud-

talte, at man vil behandle ham personlig saa velvilligt som muligt, at man vil give ham den samme Lønning som de normerede Professorer. Men det er ikke for den enkelte Person, jeg taler; Gud bevares, det skal glæde mig, om han kan faa en forbedret Lønning, men det er mig dog i og for sig temmelig ligegyldigt; men det er mig ikke ligegyldigt, om et Sag som Geografi, der ogsaa er et Sag, der har arbejdet sig frem i den nyere Tid, og ved de fleste fremmede Universiteter har erhvervet Plads som et normeret Videnskabssag, ogsaa kunde faa den samme Plads hjemme hos os. Det er mig det vigtige paa det Punkt, ikke det andet. Endelig er der forlangt forskellige — jeg husker ikke nøje Antallet — ny Professorer under det filosofiske Fakultet, der er saaledes forlangt et Professorat mere end hidtil i saakaldt nordisk Filologi. Jeg skalde synes, at det var ret naturligt, om der var en fast Professor ansat ved Universitetet, der særlig havde vort eget Sprog som Videnskabssag. Der er andre Videnskabssag, som ganske vist doceres, men kun, om jeg maa udtrykke mig saa, tilfældigvis, derved, at der gennem en Finanslovbevilling enten er givet en Mand Gage som ekstraordinær Professor, f. Eks. i de slaviske Sprog, eller er givet en Mand en vis Lønning som Docent f. Eks. i et Sag, som har sin store Betydning, nemlig i Kunds-kab om det gamle Egypten og de gamle mesopotamiske og assyriske Stater. Det er et Videnskabssag, som, skønt det angaar saa gamle Sager, dog der igennem har en saa overordenlig stor Betydning for den aandelige Udvikling nu til Dags, at det angaar de ældste Civilisationer, man i det hele taget kender. Det ene, man altsaa havde søgt gennem dette Lovforslag at faa gennemført, har jeg nu omtalt. Det andet var en Forøgelse af Professorernes Antal paa Grund af, at Universitetet er Embedsmands-skole, og at det maa antages, at de nuværende Professorers Antal ikke er tilstrækkeligt, til at de fuldt ud kunne opfylde deres Forpligtelser i saa Henseende. Jeg lægger mindre Vægt paa den Side af Sagen. Saa vidt jeg har opfattet Forslaget rigtigt, var der i saa Henseende foreslaaet tre ny Professorer, en i det teologiske, en i det juridiske og en i det filosofiske Fakultet, nemlig i klassisk Filologi enten Græsk eller Latin. Dette har man naturligtvis ogsaa fuldstændig strøget og er gaaet uden om. Der maa som sagt lægges mindre Vægt derpaa; thi skalde noget af dette Forslag stryges, vil jeg indrømme, at dette maatte være det første hertil. For det tredje var Forslaget et Forslag om en be-